

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 25 lutego 2008 r. — Ministero delle Finanze przeciwko Michele Franchetto

(Sprawa C-80/08)

(2008/C 116/21)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Ministero delle Finanze

Strona pozwana: Michele Franchetto

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy środki przewidujące ulgi podatkowe dla spółdzielni na mocy art. 11, 12, 13 i 14 dekretu Prezydenta Republiki nr 601 z 1973 r. są zgodne z przepisami o ochronie konkurencji i czy, w niniejszej sprawie, stanowią pomoc państwa w rozumieniu art. 87 traktatu WE, w szczególności wobec istnienia nieodpowiedniego systemu kontroli i korygowania nadużyć, przewidzianego w dekreście ustawodawczym prezydenta tymczasowego nr 1577 z 1947 r.;
- 2) w szczególności dla celów kwestii uznania spornych środków w postaci ulg podatkowych za pomoc państwa, czy środki te można uznać za proporcjonalne do celów wyznaczonych przedsiębiorstwom spółdzielczym; czy ocena proporcjonalności może dotyczyć — oprócz poszczególnych środków — przywileju ustanowionego przez ogół środków, z wynikającą z tego zmianą warunków konkurencji;

zważywszy, w celu odpowiedzi na poprzednie pytania, na okoliczność, że system kontroli został poważnie osłabiony przez późniejszą reformę prawa spółek, w szczególności w odniesieniu do spółdzielni opartych na przeważającej, a nie całkowitej wzajemności, w świetle ustawy nr 311 z 2004 r.;
- 3) niezależnie od możliwości uznania omawianych środków ustanawiających ulgi za pomoc państwa, czy wykorzystanie formy spółki spółdzielczej, również w braku oszustwa lub pozorności, może zostać uznane za nadużycie prawa, gdy zastosowanie tej formy ma wyłącznie lub głównie na celu uzyskanie oszczędności podatkowych.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 12 grudnia 2007 r. w sprawach połączonych T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 i T-69/06 Irlandia i inni przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 lutego 2008 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-89/08 P)

(2008/C 116/22)

Języki postępowania: francuski, angielski i włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: V. Di Bucci i N. Khan, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Irlandia, Republika Francuska, Republika Włoska, Eurallumina SpA, Aughinish Alumina Ltd

Żądania

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (druga izba w składzie powiększonym) z dnia 12 grudnia 2007 r., doręczonego Komisji w dniu 17 grudnia 2007 r., w sprawach połączonych T-50/06, T-56/06, T-60/06, T-62/06 i T-69/06 Irlandia i in. przeciwko Komisji;
- przekazanie spraw Sądowi do ponownego rozpoznania;
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania za dwie instancje nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie na poparcie swoich żądań podnosi sześć zarzutów opartych, po pierwsze, na braku właściwości Sądu i naruszeniach procedury wpływających niekorzystnie na interesy Komisji (dwa pierwsze zarzuty) oraz, po drugie, na naruszeniu prawa wspólnotowego w dziedzinie pomocy państwa (zarzuty od trzeciego do szóstego).

W ramach pierwszego zarzutu, który składa się z dwóch części, wnosząca odwołanie zarzuca Sądowi naruszenie zasady dyspozycyjności i orzeczenie ultra petita, gdyż w pierwszej instancji żadna ze skarżących nie podnosiła zarzutu opartego na naruszeniu art. 1 lit. b) pkt v) rozporządzenia Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. [88 WE] (¹). Ponadto zarzut podniesiony z urzędu przez Sąd nie był zarzutem opartym na braku uzasadnienia, który może być odniesiony z urzędu, lecz zarzutem co do istoty sprawy, który nie znajdował oparcia w materiale dowodowym znajdującym się w aktach.